

א"י 121 א"י 121

וזה נוטל רביע. וא"ת יהא נאמן דחזיו שלו מיגו דאי בעי אמר כולה שלי כדלמריי בגמי' (לקמן דף ט.) האי מיגו גופיה לפטרו משבועה אי לא משום דאיערומוי קמערים ומפרש ריב"ס דמיגו להוציא לא אמריי דחזיו השני מוחזק זה כמו זה י'

(1) תוס' ד"ה א"י 121
ג"ה ובה נוטל

ויחלוקו. תימה דמאי שגא מההיא דלרנא דלמר כל דאלים גבר פרק חוקת הכמים (ב"ב דף לז: וס) וי"ל דלחזיון שאני דחשיב כאילו כל אחד יש לו בה זולתי החזיו דאנן סהדי דמאי דחפסי האי ידיה הוא"ס וכן במנה שלישי דמדמי

(2) תוס' ע"ה
ג"ה ויחלוקו

וזה נוטל רביע. ואם תאמר ואמאי אינו נוטל אלא רביע, לשקול חציה בשבועה מיגו דאי בעי אמר כולה שלי והיה נוטל חציה בשבועה דשאין לו בה פחות מחציה. וכי תימא מיגו בשבועה לא אשכחן, ליתא דהא אמרינן בפרק המוכר את הבית (ב"ב ע, א) גבי שטר כיס היוצא על היתומים דנאמן לומר החזרתי בשבועה מיגו דאי בעי אמר נאנסו ומהימן בשבועה. יש מי שתירץ דכיון שזה תופס ועומד וזה תופס ועומד, הוה ליה כל חד וחד כאילו מוחזק בכולה וחבירו כאילו מוציא מידו והוה ליה האי מיגו לאפוקי ממונא, ומיגו לאפוקי ממונא לא אמרינן, ומכאן למדרנו דין זה.

(3) תיפוס' ה"ה ע"ה

והאומר חציה שלי ישבע וכו'. איכא דקשיא ליה ולישתבע ולישקול חציה מגו דאי בעי אמר כולה שלי ויש לו חציה בשבועה כדאשכחן (ב"ב ע, ב) גבי שטר כיס היוצא על היתומים דנאמן ובשבועה ומשום מיגו. וניחא ליה כיון שזה תופס ועומד וזה תופס ועומד אין זה מוציא מיד זה משום מיגו. ומכאן יש לו ראייה שאין אומרים מיגו לאפוקי ממונא אלא לאוקומיה ממונא ברשות דמריה.

(4) ר"ה ע"ה

וראיתי מתרצים דלא אמרינן מיגו כי אם להחזיק בידו ולא להוציא מחבירו. ואינו נראה לי תירוץ זה, שגם זה להחזיק הוא, שכן הוא מחזיק בה כחבירו, ואם היה אומר כולה שלי הוה שקיל חצי אילולי מפני שהודה שחציה אינה שלו.

(5) תוס' ד"ה ע"ה